

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce: **V. N.**, nar. ..., bytem D. n. 34, N. P., zastoupen opatrovnící V. N., nar. ..., bytem tamtéž, právně zastoupen JUDr. Alenou Jirovcovou, advokátkou se sídlem Krátká 233, 506 01 Jičín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2016, č. j. MPSV-2016/224725-918, ve věci příspěvku na péči

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2016, č. j. MPSV-2016/224725-918, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 9. 2016 (dále také jen „napadené rozhodnutí“) bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 20. 5. 2016, č. j. 2857/2016/NPA (dále také jen

source not found.

„prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči tak, že žalobci bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí s odkazem na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“ nebo „PK“) ze dne 9. 9. 2016 ve znění jeho doplnění ze dne 5. 10. 2016 dospěl ke shodnému závěru jako Lékařská posudková služba Okresní správy sociálního zabezpečení Jičín (dále také jen „LPS OSSZ“) v posudku ze dne 6. 5. 2016, že žalobce nebyl schopen zvládat 3 základní životní potřeby, a to: h) péči o zdraví, i) osobní aktivity, j) péči o domácnost, ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSS“), což odpovídá stupni závislosti I (lehká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS.

II. Obsah žaloby

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce prostřednictvím opatrovnice (své matky) včas podanou žalobou. Opatrovnice namítala nedostatečné posouzení zdravotního stavu žalobce. Vytýká žalovanému porušení kontinuity vyplývající z předchozího posouzení zdravotního stavu žalobce, kdy PK v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 28 Ad 10/2010 dospěla k závěru o středně těžkém stupni závislosti a nyní byl zdravotní stav žalobce, ač došlo k jeho zhoršení, posouzen jen jako lehká závislost na pomoci jiné osoby. Oproti dřívějšímu posouzení žalobci přibyla další diagnóza – silná alergie, díky které se podstatně zhoršila i jeho diabetes. Opatrovnice dále uvedla, že žalobce potřebuje neustálý dohled, není schopen samostatnosti při přípravě dietní stravy a užívání léků, zejména při aplikaci inzulínu. Není schopen se o sebe postarat ani v jiných oblastech života, jako je úklid bytu, praní, nákup, zapínání spotřebičů apod. Dále není schopen organizovat si denní režim, čelit svým náladám odvislým od jeho psychického stavu, kdy trpí depresemi a náhlými návaly zlosti. Bez pomoci opatrovnice není schopen ani samostatného výkonu osobní hygieny, zejména koupání a holení (často se pořeže), bez pomoci se nevykoupe. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Opatrovnice žalobce k žalobě připojila vlastnoruční popis úkonů, které žalobce samostatně nezvládá. Výhrady uplatnila k životní potřebě **stravování**, kdy žalobce, coby diabetik si není schopen jídlo připravit, pokud jde o kvalitu, množství a dobu jídla. Zdůraznila, že žalobce je mentálně postižený, trpí depresemi a změnami nálad a i když si občas umí sám připravit jednoduchou svačinu, není schopen si jídlo připravovat soustavně a pravidelně 5 x denně, dodržovat diabetickou dietu, neví jaké jídlo si dát v případě zvýšené glykémie apod. Žalobce rovněž samostatně nezvládne celkovou **tělesnou hygienu**. Pokud jde o koupání, často se motá a hrozí nebezpečí úrazu (v minulosti již měl úraz na noze). Opatrovnice trvá na tom, že u žalobce musí být 24 hodin denně. Posouzení jeho zdravotního stavu bylo podhodnoceno, domnívá se, že odpovídá závislosti II. stupně tak, jak o tom bylo v minulosti rozhodnuto. Zavázala se, že uvedené rozhodnutí soudu zašle. Shrnula, že ve všech zprávách žalobce je uvedeno, že je těžce zdravotně postižený, nesoběstačný, je omezen v určitých záležitostech, v právních úkonech, finančních věcech apod. Jde o stav trvalý. Současně uvedla, že v případě žalobce byl vypracován i psychiatrický znalecký posudek MUDr. H. pro účely rozhodnutí o opatrovnictví, v němž je jeho stav podrobně popsán.

Dalším podáním opatrovnice žalobce soudu doložila dřívější rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2013, kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka ze dne 12. 10. 2009, č. j. 5691/2009/NPA, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči tak, že citované rozhodnutí se mění následovně: (I.) podle příslušných ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění do 31. 12. 2010, se příspěvek na péči přiznává ve výši 2.000,- Kč měsíčně od 22. 4. 2009 do 31. 12. 2010, (II.) v souladu se zákonem č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti MPSV, se příspěvek na péči snižuje z 2.000,-Kč na 800,-Kč měsíčně od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, (III.) podle příslušných ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění od 1. 1. 2012, se příspěvek na péči zvyšuje z 800,-Kč na 4.000,-Kč měsíčně od 1. 1. 2012 do 11. 3. 2012. Z odůvodnění je pak k výroku III. zřejmé, že dle posudku PK MPSV ze dne 21. 3. 2013 žalobce nebyl od 1. 1. 2012 schopen zvládat základní životní potřeby: d) stravování, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost, jeho stav odpovídal závislosti II. stupně. Opatrovnice dále uvedla, že od doby tohoto rozhodnutí se žalobcův zdravotní stav nezměnil, naopak mu přibyla léčba s alergií. Setrvala na zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zopakoval předmět řízení a důvody, které jej vedly k zamítnutí odvolání a potvrzení prvoinstančního rozhodnutí. Odkázal tak na učiněné závěry posudku PK ze dne 9. 9. 2016 ve znění doplňujícího posudku ze dne 5. 10. 2016 (viz níže), které zrekapituloval. Žalovaný dále uvedl, že PK se vyjádřila i k odvolacím námitkám žalobce, když konstatovala, že z funkčního hlediska je schopen zvládnout základní životní potřebu stravování i celkovou hygienu (viz níže). Žalovaný dospěl k závěru, že posudek PK je úplný a dostatečně přesvědčivý, aby byl sto být relevantním podkladem pro rozhodnutí v předmětné věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

Žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně vyjádřil nesouhlas se závěrem žalovaného, že nezvládá pouze 3 základní životní potřeby, a to péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce nezvládá v plném rozsahu provádění tělesné hygieny. Jedná se zejména o holení, provádění manikúry a pedikúry, která je pro diabetika velmi důležitá. Na průběžné odborné holení a docházení na pravidelnou pedikúru a manikúru žalobce nemá finanční prostředky. Opatrovnice žalobce kromě neustálého dohledu při očištění žalobce musí citované úkony provádět za žalobce, neboť toho není schopen. Další základní životní potřebou, kterou žalobce nezvládá, je oblast komunikace. Žalobce trpí depresemi, což se odráží i v postoji ke komunikaci, kdy je často uzavřen do sebe, odmítá kontakt s lidmi, komunikovat. Druhá poloha žalobce je však taková, že když je na něho někdo milý a výjimečně se nenachází v depresivním stavu, nechá se zmanipulovat a podlehne nátlaku. Takto se z podnětu a pro pobavení cizích chlapců nechal opakovaně opít a jindy učinil objednávky služeb, které nechtěl a nepotřeboval, neboť vůbec nerozuměl obsahu navrhované smlouvy. K učiněnému závěru žalovaného, že žalobce není v komunikačních schopnostech těžce omezen, namítla, že schopnost zvládat tuto základní životní potřebu není limitována těžkým omezením, ale postačuje pozbytí schopnosti zvládnout jednu z činností uvedených

source not found.

v příloze výše citované vyhlášky, tj. v daném případě v oblasti komunikace schopnost srozumitelně se vyjadřovat mluvenou řečí a chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv. S uvedeným problémem souvisí problémy v oblasti orientace, kdy se žalobce nedokáže orientovat v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. Byl např. opakovaně vydírán ze strany Romů, zachová se nesprávně při kontaktu s lidmi, které zná, natož pak při kontaktu s neznámými lidmi nebo lidmi, kteří chtějí zneužít jeho zdravotní postižení, což se opakovaně stává. Dále uvedla, že žalobce by sám nedokázal dodržovat dietní režim diabetika ani konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, nezvládá tedy bez pomoci ani oblast stravování. Uzavřela, že žalobce zvládá s dohledem opatrovnice uspokojit životní potřebu mobility, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby. K zajištění ostatních základních životních potřeb schopnosti v plném rozsahu nemá. Zdůraznila, že kombinace onemocnění deprese a diabetu je velmi nebezpečná. Vlivem deprese dochází k výraznému kolísání a dlouhodobému zvýšení glykemie. Diabetici v depresi nemají sílu dodržovat náročný denní režim, nezajímají se ani o měření a aplikaci inzulínu ani o lékařské kontroly, natož o dodržování přesného režimu a správné diety.

Závěrem poukázala na nelogické tvrzení žalovaného spočívající v tom, že od posledního posouzení rozsahu jeho schopností ze dne 9. 6. 2015 není doloženo podstatné zhoršení zdravotního stavu. Jednak se zdravotní stav žalobce s ohledem na četnost a vzájemné ovlivňování jeho chorob zhoršuje rok od roku a jednak rovněž toto tvrzení žalovaného je nerozhodné, neboť po poslední novelizaci prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb. došlo ke změnám podmínek vymezující schopnosti zvládat jednotlivé základní životní potřeby osob, a to bez ohledu na zhoršení zdravotního stavu posuzované osoby. Navrhla, aby soud přibral znalce z oboru zdravotnictví, který by přezkoumal schopnosti žalobce ve smyslu výše uvedených právních předpisů s přesvědčením, že žalobce trpí středně těžkou závislostí ve smyslu § 11 odst. 2 písm. b) zák. č. 108/2006 Sb. v platném znění.

V. Skutková zjištění a posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.

V přezkumném řízení soud vycházel z obsahu předložených právních spisů prvoinstančního a odvolacího správního orgánu a ověřil z nich následující rozhodné skutečnosti:

Žalobci byl od dubna 2009 přiznán příspěvek na péči pro I. stupeň závislosti, od 1. 1. 2012 byl tento příspěvek zvýšen na II. stupeň závislosti (pro neschopnost zvládat základní životní potřeby: d) stravování, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost). Ode dne 1. 4. 2015, na základě řízení zahájeného z moci úřední, byl žalobci příspěvek na péči opětovně snížen na I. stupeň (pro neschopnost zvládat základní životní potřeby: h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost).

Dne 7. 3. 2016 podala opatrovnice žalobce návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 24. 3. 2016 bylo provedeno pověřeným pracovníkem Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Nová Paka sociální šetření v místě bydliště žalobce (v souladu s § 25 odst. 1 ZSS). Následně zdravotní stav žalobce posoudil dne 6. 5. 2016 lékař LPS OSSZ Jičín se závěrem, že žalobce není schopen bez pomoci či dohledu zvládat 3 základní životní potřeby: h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost, což odpovídá stupni závislosti I (lehká závislost) dle § 8 odst. 2 písm. a) ZSS.

Prvoinstančním rozhodnutím ze dne 20. 5. 2016 s odkazem na závěry posudku LPS OSSZ Jičín ze dne 6. 5. 2017, byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku na péči s tím, že mu bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 800,-Kč měsíčně.

Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 9. 2016 bylo zamítnuto odvolání žalobce a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný odkázal na posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2016, ve znění doplňujícího posudku ze dne 5. 10. 2016, který byl vyhotoven v rámci odvolacího řízení. Shrnul závěry PK, která uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zejména pro diabetes mellitus I. typu s labilní kompenzací inzulínem, pro poruchy chování vyžadující pozornost a léčbu, organický psychosyndrom po četných hypoglykemických kómatech a lehké duševní opoždění, pro které je v péči psychiatra. Při nastavené léčbě je zdravotní stav stabilizovaný. Další doložená zdravotní postižení (zkrivení páteře po Schuermannově chorobě, kameny v levé ledvině a stav po zlomenině krčku pravé stehenní kosti v roce 2009, operativně řešené, bez poruchy nosné funkce dolní končetiny) jsou posudkově méně významná při hodnocení posudkových kritérií ve věci přiznání příspěvku na péči. Žalobce je v péči alergologa pro hyperreaktivní rýmu s občasnými konjunktivitami, bere léky. Doložené alergologické nálezy včetně nového nálezu ze dne 9. 9. 2016 nepřinášejí dle PK žádné nové závažné posudkově medicínské skutečnosti. Případná potřeba dohledu nad léčbou je zohledněna v základní životní potřebě péče o zdraví, která byla uznána jako nezvládaná. Žalobce je schopen samostatného stoje, samostatné chůze, v orientačních a komunikačních schopnostech není těžce omezen. PK posoudila schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby ve shodě s posudkovým lékařem OSSZ Jičín ze dne 6. 5. 2016.

Žalovaný dále uvedl, že PK se vyjádřila k námitkám žalobce, když konstatovala, že z funkčního hlediska je schopen zvládnout základní životní potřebu stravování. Jídlo a pití si ke konzumaci vybere, nápoj si je schopen nalít, stravu naporcovat, naservírovat, je schopen se najíst a napít a dodržovat dietu. Vaření a příprava jídla je zohledněna v základní životní potřebě péče o domácnost, která byla uznána jako nezvládaná. U žalobce nebylo zjištěno funkční postižení horních končetin, má zachovanou schopnost úchopu a přidržování se. Je tedy předpoklad, že svede i celkovou hygienu ve sprchovacím koutu s příslušným facilitátorem (sedák, madlo, protiskluzová podložka apod.). Preventivní dohled jiné osoby z důvodu rizika pádu při celkové hygieně nelze považovat za neschopnost zvládat tuto potřebu. Žalobce je schopen použít hygienické zařízení, mýt a osušovat jednotlivé části těla při provádění celkové hygieny, česat se, holit se a provádět

source not found.

ústní hygienu. K zvládání této životní potřeby má přiměřené duševní schopnosti a zachovanou jemnou motoriku rukou. Z odborných lékařských nálezů nevyplývalo těžké postižení pohybových schopností ve smyslu ochrnutí končetin, nezjištěno závažné postižení zraku ve smyslu praktické slepoty, těžké postižení intelektu, nejedná se ani o středně těžkou demenci, pro které by žalobce nebyl schopen uvedené úkony zvládnout. PK dále uvedla, že některé údaje uvedené v sociálním šetření úřadu práce považuje za nadhodnocené, neboť byly zjištěny především z rozhovoru s matkou žalobce, při posouzení zdravotního stavu je však nutno vycházet z objektivně doložených odborných nálezů. Podle žalovaného PK dostatečně zhodnotila podklady a vydala přesvědčivý a objektivní posudkový závěr, proto prvoinstanční rozhodnutí jako správné potvrdil.

Krajský soud po provedeném přezkumném řízení dospěl k závěru, že **žaloba je d
ů v o d n á.**

Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů:

Podmínky nároku příspěvku na péči jsou stanoveny v § 7 odst. 1 a 2 ZSS. Podle tohoto ustanovení se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Nárok na příspěvek má osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.

Ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 ZSS se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Podle § 9 odst. 1 ZSS se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby stanoví příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Citovaná vyhláška dále upravuje posudková kritéria, která mají orgány lékařské posudkové služby aplikovat při posuzování schopnosti zvládat životní potřeby. Podle ustanovení § 1 odst. 2 citované vyhlášky platí, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně

source not found.

úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu (§ 1 odst. 4 citované vyhlášky).

Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení (§ 2 odst. 1 citované vyhlášky).

V dané věci je podstatným posudkovým kritériem pravidlo uvedené v § 2a cit. vyhlášky podle kterého platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V projednávaném případě učinil žalovaný závěr, že posudek PK MPSV ze dne 9. 9. 2016 ve znění jeho doplnění ze dne 5. 10. 2016 splňoval požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Krajský soud však uvedený názor nesdílí, naopak má za to, že posudek PK MPSV se dostatečně a přesvědčivě nevypořádal se všemi uvedenými skutečnostmi, především pak s těmi, které namítal žalobce (k uvedenému srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č.j. 3 Ads 262/2015-34, všechny zde citované rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz).

Na posuzovanou věc je třeba dle názoru krajského soudu pohlížet v širších souvislostech. Z diagnostického souhrnu onemocnění žalobce je zřejmé, že není předpoklad ke zlepšení jeho zdravotního stavu (uvedla i znalkyně MUDr. H. ve svém znaleckém posudku vyhotoveném pro Okresní soud v Jičíně k posouzení svépravnosti žalobce, jak plyne z odůvodnění rozsudku uvedeného soudu ze dne 17. 12. 2014, č.j. 3029/2012-124). V minulosti nebyl žalobci přiznán žádný stupeň závislosti (prvoinstančním rozhodnutím ze dne 12. 10. 2009, které bylo potvrzeno odvolacím orgánem, tehdy Krajským úřadem Královéhradeckého kraje). Na základě žalobcem podané žaloby bylo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2010, č.j. 28 Ad 10/2010-38 rozhodnutí odvolacího orgánu zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Novým rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2013 bylo změněno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 12. 10. 2009 (viz bod II. tohoto rozsudku) tak, že žalobci byl od 22. 4. 2009 do 31. 12. 2011 přiznán I. stupeň závislosti a od 1. 1. 2012 do 11. 3. 2012 II. stupeň závislosti. Kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena do 31. 12. 2014.

Na základě řízení zahájeného z moci úřední byl žalobci ode dne 1. 4. 2015 oduznán II. stupeň závislosti a přiznán mu I. stupeň závislosti. V uvedeném řízení LPS OSSZ Jičín ve svém prvoposudku ze dne 4. 2. 2015 uvedla, že žalobce nezvládá základní životní

source not found.

potřeby: f) **tělesná hygiena**, h) péče o zdraví, j) péče o domácnost. V rámci žalobcem podaných námitek k podkladům rozhodnutí LPS OSSZ Jičín dne 2. 3. 2015 opětovně přezkoumala zdravotní stav žalobce se závěrem, že žalobce nezvládá základní životní potřeby: d) **stravování**, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. PK MPSV v Hradci Králové v posudku ze dne 9. 6. 2015 uvedla, že žalobce nezvládá základní životní potřeby: h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

V řízení, které je předmětem této žaloby, byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše přiznaného příspěvku, s tím, že je i nadále závislý na pomoci jiné osoby ve stupni I. V projednávaném případě je z provedené rekapitulace zřejmé, že posudkové orgány se v různých časových obdobích a při jiném obsazení lišily v hodnocení schopností žalobce, zvládat zejména sporné životní potřeby: d) **stravování** a f) **tělesná hygiena**.

Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. se za schopnost zvládat životní potřebu f) **tělesná hygiena** považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se; za schopnost zvládat životní potřebu d) **stravování** se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. V rozsudku ze dne 27. 6. 2014, č.j. 4 Ads 68/2014-37, Nejvyšší správní soud uvedl, že v souladu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. posudková komise musí posoudit zvládnutí dané životní potřeby skrze dílčí aktivity vymezené pro jednotlivé potřeby v příloze č. 1 vyhlášky.

V nyní posuzované věci soud ke sporným životním potřebám: d) **stravování** a f) **tělesná hygiena**, posouzení jednotlivých dílčích aktivit dle cit. ustanovení posudkovou komisí považuje za nedostatečné a v rozporu se závěry předchozí PK MPSV ze dne 21. 3. 2013 (dle jejích závěrů byl žalobci přiznán II. stupně závislosti), která uvedla, že žalobce bez pomoci jiné osoby nezvládá výběr potravin a nápojů, sám není schopen zvládnout dietní stravování a rovněž samostatně nezvládá tělesnou hygienu. Uvedené skutečnosti opakovaně uváděla opatrovnice žalobce ve svých opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů a nyní i v žalobě. Výše zrekapitulované rozdílné závěry ohledně zvládání či nezvládání sporných životních potřeb stravování a tělesné hygieny vzbuzují minimálně pochybnosti o správnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č.j. 3 Ads 50/2013-32 k ustanovení § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. uvedl, že „Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb. rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.“ Opatrovnice žalobce opakovaně uvádí, že žalobce nezvládne dodržovat stanovený dietní režim (zde diabetická dieta, pravidelné jídlo 5 x denně) a samostatně nezvládá tělesnou hygienu.

source not found.

Krajský soud v této souvislosti poukazuje i na skutečnost, že učiněný posudkový závěr o lehké závislosti žalobce ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) ZSS byl kromě povinného sociálního šetření učiněn toliko na základě podkladové dokumentace, aniž by byli žalobce či jeho opatrovnice přizváni na jednání posudkové komise za účelem osobního vyšetření účastníka řízení. V této souvislosti soud poukazuje na ustanovení § 25 odst. 3 ZSS dle kterého se při posuzování stupně závislosti osoby mimo jiného vychází i z vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 9. 2011, č.j. 4 Ads 82/2011-44, uvedl, že přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem OSSZ a posudkovou komisí MPSV by v řízení o příspěvku na péči podle ZSS mělo být pravidlem, od kterého se lze odchýlit pouze, pokud je možno vypracovat jednoznačný, úplný a přesvědčivý posudek na základě písemných podkladů. Krajský soud má za to, že vzhledem ke specifickým okolnostem daného případu, by pro učinění posudkového závěru bylo vlastní vyšetření žalobce na místě, neboť tvrzení opatrovnice, která o žalobce celodenně pečuje (byť se jedná o její úhel pohledu jako medicínského laika), k posouzení sporovaných životních potřeb, je v rozporu se závěry PK MPSV (i lékaře OSSZ). Uvedené posudkové orgány žalobce osobně neviděly a nemohly takové tvrzení ověřit a tedy spolehlivě potvrdit či vyvrátit.

V replice namítaná neschopnost žalobce zvládat další základní životní potřeby v oblasti komunikace a orientace jde nad rozsah žalobních námitek (zásada dispoziční, princip koncentrace řízení), a proto se jimi soud již nezabýval.

Krajský soud tak ve světle uplatněných žalobních námitek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy že nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný zcela převzal podstatné části obsahu posudku PK MPSV do textu rozhodnutí, nedoplnil je vlastní úvahou či hodnocením ve vztahu k žalobcem uplatněným odvolacím námitkám. Zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci. V řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s. z důvodů uvedených v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje doplnění a odstranění pochybností, které zakládá nedostatečné posudkové hodnocení PK MPSV ve vztahu ke sporným základním životním potřebám. Současně soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaný bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem. V dalším řízení bude třeba doplnit posudkové závěry, a to zejména tak, aby odpovídaly na námitky žalobce a bylo z nich zřejmé, z jakých důvodů žalobce ve světle kritérií daných zákonem o sociálních službách a prováděcí vyhláškou zvládá či nezvládá bez pomoci jiné osoby základní životní potřeby: f) tělesná hygiena, d) stravování. Uvedené posouzení je zásadní, neboť v případě neschopnosti zvládat pět základních životních potřeb, by se jednalo o závislost ve stupni II (středně těžká závislost) ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) ZSS. Soud nezrušil prvoinstanční rozhodnutí, protože vytčené vady může odstranit sám žalovaný. Soud dává žalovanému ke zvážení zadání posudku PK MPSV v jiném místě (z důvodu co nejvyšší objektivity), případně zadání znaleckého posudku za účelem zcela jasného a přesvědčivého vymezení rozsahu zvládání či nezvládání sporných životních potřeb.

source not found.

Soud nepřehlédl důkazní návrh zástupkyně žalobce znaleckým posudkem, ale protože rozhodnutí žalovaného zrušil, považoval doplnění dokazování v tomto směru za nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.), uvedený důkaz lze učinit ve správním řízení.

Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však žádné náklady řízení nepožadoval, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

O odměně soudem ustanovené zástupkyně žalobce bude rozhodnuto samostatným usnesením po předloženém vyúčtování za zastupování.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 20. prosinec 2017

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení.
R. V.

pokračování
source not found.

Error! Reference